

skulle disse Midler da egentlig tilveiebringes? Skal man tage dem af Statskassen? Man veed jo, hvorledes Statskassens Indtægter væsentlig hidrøre fra de indirekte Afgifter, og det bliver altsaa foraa vidt fra den store Befolkning, at Midlerne skulle tages. Vil man nu ikke gaa dertil, og siger man, at der skal paalægges direkte Skatter, en Formues- og Indkomstskat, saa vide vi jo, hvorledes det hermed er gaaet tidligere, og vi kunne være temmelig forvissede om, hvorledes det vil gaa i Fremtiden, naar der bliver Spørgsmaal om Paalæggelse af en saadan Stat. Skal der være en Mulighed for overhovedet at fremme disse Reforme og for at skaffe de Midler, som ere nødvendige til dem, tror jeg, at en saadan Afgift, som her er foreslaaet, er den eneste Udvei. Uden den vil der næppe kunne blive Spørgsmaal om at gennemføre Reformene. Og det er netop fra dette Synspunkt, og fordi der her er givet det rette materielle Grundlag til at udriste Kommunerne saaledes, at de kunne virke for disse Formaal, for de sociale Dødsmeds Fremme, at jeg siger, at det var ønskeligt, om vi kunde enes om dette Grundlag, thi kunne vi ikke det, tror jeg, at det vil have sine Vanskeligheder overhovedet at faae disse Reforme gennemførte. Lovforslaget skal altsaa ikke blot have det direkte Formaal at mindste Forbruget af Alkohol, men ogsaa det indirekte Formaal at sætte Kommunerne i Stand til at udføre saadanne sociale Reforme, som vi jo dog til syvende og sidst alle have Interesse af at faae gennemførte. Altsaa fra begge Sider set, tror jeg, at det er rigtigt og forsvaret, at man har sagt: Lad Halvdelen af Indtægterne komme til Lættelse for Afgifterne af Forbrugsartikler, hvis Brug der ingen Grund er til at indskrænke, saaledes som Brugen af Spiritus og Ol, og lad den anden Halvdel komme Kommunerne til Gode, dels til Lættelse af de Byrder, som ere paanlagte dem, og dels for at sætte dem i Stand til at virke for de sociale Formaal, som vi haabe, at Fremtiden maa være i sit Skjød. Det er jo Noget, man fra alle Sider har ønsket at virke hen til. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Nærtallets Forslag.

Finantsministeren (Estrup): Nærtallets Vædringsforslag til dette Afsnit kan jeg anbefale, og jeg kan ikke Andet end paafkønde, at Udvalget har anbefalet Thinget Vedtagelsen af det Underændringsforslag, der er stillet af mig til den nye § 29. Til den nye § 28 har jeg stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa at forandre det Kvantum af Spiritus, som skal være skattefrit i det

Dieblit, Loven træder i Kraft, fra „20 Potter af enhver Beholdning uden Hensyn til Styrken“ til „20 Potter ren Alkohol af enhver Beholdning“. Grunden til, at jeg har stillet dette Vædringsforslag, er den, at det er ganske klart, at naar der er 20 Potter af enhver Beholdning uden Hensyn til Styrken, som bliver skattefrit, vil denne Indrømmelse af Skattefrihed, denne Moderation, eller hvad man nu vil kalde det, blive meget forskjellig, eftersom Vedkommendes Beholdning bestaar af 8 Graders Brændevin eller af tilnærmelsesvis rent Sprit. Forskjellen bliver som Forholdet 1 til 2. Det forekommer mig, at der i og for sig ikke er nogen god Mening deri, men dertil kommer, at naar det er 20 Potter af enhver Beholdning uden Hensyn til Styrken, som skal være fritaget for denne Efterbetaling, opstaar der, naar der i en Mands Bærg findes en Brændvinsbeholdning af forskjellig Styrke, det Spørgsmaal: hvad er det saa for 20 Potter, der skulle være afgiftsfri? Det bliver staaende ganske ubestemt. Udvalgets ærede Ordfører havde, saa vidt jeg kunde forstaa ham, intet Principielt at indvende imod mit Underændringsforslag, ja, jeg tror endogsaa, at den ærede Ordfører erkjendte, at det i og for sig er rationelt, men hans Betænkkeligheder angik Gjennemførelsen. Jeg tror nu ikke, at der i Gjennemførelsen vil ligge nogen Vanskelighed. Forholdet er jo det, at efter § 29, saaledes som jeg antager, at den vil blive vedtaget, vil det paaligge Enhver, der har mere end 20 Potter ren Alkohol i sit Bærg, at anmeldte hele sin Beholdning. Naar han har gjort det, bliver der først Spørgsmaal om at fradrage det Antal Potter, hvoraf der ikke skal svares Stat, og det bliver altsaa ikke hans Sag at gradere og undersøge Beholdningen, det bliver Toldvæsenets Sag, for saa vidt en Undersøgelse skulde behøves i et Tilfælde af saa liden Betydning som dette. Det er jo givet, at i de allerfleste Tilfælde ville disse Beholdninger af mindre Omfang men dog skattepligtige, bestaa af 8 Graders Brændevin, ja, maaske endogsaa af Brændevin under 8 Grader, og det vil da uden videre blive taget, som om det var 8 Graders Brændevin. Men der er desuden andre Beholdningshavere, hos hvem der er langt større Partier til Stede og af forskjellig Styrke, og det er lige overfor dem, at det faar Noget at bethede, men overfor dem er jo ogsaa en Undersøgelse ved selve Toldvæsenet nødvendig i og for sig alene for Stattebetalingens Skyld. Vedkommende skal jo nemlig betale for, hvad han har over de 20 Potter, en Afgift af 80 Ore pr. Pot ren Alkohol, og det skal altsaa un-